

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 sierpnia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 29 kwietnia 2016 r. odmówił ubezpieczonej K. I. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu wskazano, że orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 28 lipca 2016 r. ubezpieczona nie została uznana za niezdolną do pracy.

(decyzja - k. 40 plik III akt ZUS)

Wnioskodawczynie K. I. uznała decyzję za krzywdzącą i w dniu 2 września 2016 r. złożyła odwołanie od w/w decyzji.

(odwołanie – k. 3)

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 2 września 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie.

(odpowiedź na odwołanie - k. 5-6)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczynie K. I. urodziła się (...)

(bezsporne)

Wnioskodawczynie posiada wykształcenie pedagogiczne. Z zawodu jest kosmetyczką. Ostatnio prowadziła działalność gospodarczą. Obecnie nie pracuje.

(bezsporne)

Wnioskodawczynie posiada wymagane okresy składkowe i nieskładkowe.

(bezsporne)

W dniu 29 kwietnia 2016 r. ubezpieczona złożyła wniosek o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy.

(wniosek – k. 1 – 6 plik III akt ZUS)

Lekarz Orzecznik ZUS rozpoznał u wnioskodawczynie zaburzenia lękowe, podejrzenie zaburzeń osobowości, zaburzenia adaptacyjne oraz niedokrwistość w trakcie leczenia. W oparciu o opinię lekarza konsultanta psychiatriy uznano, że stopień naruszenia sprawności organizmu nie uzasadnia orzeczenia długotrwałej niezdolności do pracy, a w okresach nasilenia ubezpieczona może korzystać ze zwolnienia lekarskiego. Stwierdzono, iż wnioskodawczynie nie jest niezdolna do pracy. Po zapoznaniu się z dokumentacją lekarską oraz na podstawie przeprowadzonego badania Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 20 czerwca 2016 r. uznał, że wnioskodawczynie nie jest niezdolna do pracy.

(opinia lekarza orzecznika ZUS – k. 42-44 dokumentacji medycznej, orzeczenie lekarza orzecznika ZUS – k.14 plik III akt ZUS)

Wnioskodawczynie w dniu 6 lipca 2016 r. złożyła sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS.

(sprzeciw – k. 47 dokumentacji medycznej)

Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 28 lipca 2016 r. uznała, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy. Komisja rozpoznała u wnioskodawczynie zaburzenia lękowe, podejrzenie zaburzeń osobowości, zaburzenia adaptacyjne, niedokrwistość w trakcie leczenia. Nie stwierdzono u K. I. naruszenia sprawności organizmu w

stopniu powodującym długotrwałą niezdolność do pracy zgodnej z poziomem kompetencji zawodowych. Uznano, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy.

(orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS – k. 38 plik III akt ZUS, opinia lekarska – k. 52 dokumentacji medycznej)

Powyższe orzeczenie skutkowało wydaniem decyzji odmawiającej K. I. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

(decyzja - k. 40 plik III akt ZUS)

Z psychiatrycznego punktu widzenia u wnioskodawczynie rozpoznano osobowość chwiejną emocjonalnie, zaburzenia depresyjno – lękowe. Wnioskodawczynie w czasie badania stosuje mechanizmy obronne przeniesienia, unikania, racjonalizacji. Myślenie abstrakcyjne i przyczynowo – skutkowe badanej bez zakłóceń. Umiejętności wyuczone ma zachowane. Aktywność spontaniczna i złożona w normie. Badana wymaga dalszego leczenia farmakologicznego i psychoterapeutycznego. Dotychczasowy przebieg choroby wskazuje, że badana odczuwa silny dyskomfort istotnie pogarszający, a w niektórych aspektach, uniemożliwiający jej codzienne funkcjonowanie. Zaburzenia neurotyczne nałożone na zaburzenia osobowości, linia życiowa badanej, wywiad rodzinny stanowią, w dacie badania i w przewidywanym okresie 12 miesięcy od badania czynnik naruszający sprawność organizmu w stopniu uzasadniającym orzekanie częściowej, okresowej niezdolności do pracy. Opinie co do rozpoznania są zgodne, różnice polegają na ocenie wpływu zaburzeń psychicznych K. I. na jej zdolność do pracy. Uznaje się wnioskodawczynię za okresowo, częściowo niezdolną do pracy w okresie od stycznia 2016 r. Przewidywany czas niezdolności do pracy K. I. to 12 miesięcy od dnia badania tj. 25 stycznia 2017 r.

(pisemna opinia biegłego lekarza sądowego specjalisty psychiatry S. W. – k. 20 – 23, pisemna opinia uzupełniająca – k. 38 - 39)

Sąd Okręgowy dokonał powyższych ustaleń w oparciu o załączone akta organu rentowego, dokumenty oraz opinie biegłej psychiatry.

W ocenie Sądu opinia pisemna oraz opinia pisemna uzupełniająca psychiatry jest w pełni wiarygodna. Została, bowiem sporządzona przez biegłą o specjalności właściwej z punktu widzenia schorzeń wnioskodawczynie w oparciu o analizę przedłożonej dokumentacji lekarskiej oraz wyniki przeprowadzonych badań własnych wnioskodawczynie. Biegła w swojej opinii jednoznacznie uznała, iż schorzenia, na jakie cierpi wnioskodawczynie tj. osobowość chwiejna emocjonalnie i zaburzenia lękowo – depresyjne mają znaczący wpływ na jej niezdolność do pracy. Biegła jasno określiła, że K. I. jest częściowo, okresowo niezdolna do pracy w okresie od stycznia 2016 r. do stycznia 2018 r. Nadto wskazać należy, że biegła zaznaczyła w opinii uzupełniającej, iż organ rentowy tożsamo rozpoznał schorzenia, różnica polegała na opinii dotyczącej wpływu schorzeń na niezdolność do pracy wnioskodawczynie. Sąd w tej kwestii dał wiarę opiniom biegłej.

W ocenie Sądu brak jest podstaw by kwestionować powyższe opinie biegłej, są one rzetelne, a wynikające z nich wnioski logiczne i prawidłowo uzasadnione. Opinie nie zawierają braków i wyjaśniają wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd uwzględnił zastrzeżenia organu rentowego do pisemnej opinii biegłej psychiatry, w związku z czym zobowiązał biegłą do sporządzenia opinii uzupełniającej. W opinii uzupełniającej biegła odpowiedziała na kwestie podniesione przez ZUS, wyczerpująco argumentując swoje stanowisko.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczynie jest zasadne i jako takie skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

Stosownie do art. 107 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego,

przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu, ustalono zmianę stopnia niezdolności do pracy, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- jest niezdolny do pracy;

- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

- niezdolność do pracy powstała w wymienionych okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie z art. 12 powyższej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy uwzględnia się, stosownie do art. 13 ust 1 ustawy stopień naruszenia sprawności organizmu, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego: akt ZUS, akt sądowych, dokumentacji medycznej oraz z opinii biegłej psychiatrii wynika, że wnioskodawczyni jest osobą częściowo okresowo niezdolną do pracy.

Przyczyną częściowej okresowej niezdolności do pracy wnioskodawczyni jest osobowość chwiejna emocjonalnie i zaburzenia lękowo – depresyjne. Opinie biegłej psychiatrii zostały doręczone zarówno organowi rentowemu jak i wnioskodawcy z zobowiązaniem do ustosunkowania się do niej i złożenia ewentualnych pytań do biegłego.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w piśmie procesowym z dnia 29 marca 2016 r. i załączonej do niego opinii lekarskiej ZUS z dnia 24 marca 2017 r. wniósł zastrzeżenia do opinii biegłej psychiatrii. W odpowiedzi na pismo ZUS w opinii uzupełniającej biegła wyczerpująco odpowiedziała na zastrzeżenia organu rentowego i wskazała, na tożsame rozpoznanie, różnica pojawiła się w wpływie rozpoznania na zdolność do pracy wnioskodawczyni. Na tle wieloletniego leczenia K. I. oraz całej dokumentacji medycznej, a także opinii biegłej psychiatrii Sąd uznał, za słuszne uznanie wnioskodawczyni za częściowo, okresowo niezdolną do pracy przez biegłą.

Mając na względzie powyższe Sąd Okręgowy przyznał ubezpieczonemu rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 2 kwietnia 2016 r. do dnia 25 stycznia 2018 r.

Data początkowa jest związana z datą złożenia wniosku przez K. I. o rentę z tytułu niezdolności do pracy, a data końcowa wynika z opinii biegłej psychiatrii.

Mając powyższe na uwadze, wobec zaistnienia podstaw do uwzględnienia odwołania Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ §2 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć organowi rentowemu.

A.L.